

Job Cornelissen - Cyclesongs - eigen beheer

Hij is percussionist en zanger van folkband Maalstroom en toert regelmatig met de Ierse groep The Fiddle Case, maar met zijn eerste soloplaat **Cyclesongs** kiest **Job Cornelissen** het pad der singer-songwriters. Zijn eigen liedjes ontstonden tijdens fietstochten, maar hij heeft ook een paar favoriete traditionals en instrumentalen opgenomen, die samen een persoonlijk en folky album vormen.

Als artiestennaam heeft hij gekozen voor **Job Alone**, maar op zijn album **Cyclesongs** staat Job Cornelissen er bepaald niet alleen voor. Percussie is zijn hoofdinstrument (met name de bodhran), maar voor dit project speelt hij ook akoestische gitaar op enkele nummers. Daarnaast krijgt hij ondersteuning van zijn muziekmaten van The Fiddle Case: **Quentin Cooper** (gitaar, banjo, mandoline), **Eoin O'Neill** (bouzouki), **Adam Shapiro** (viool) en **Jon O'Connell** (contrabas) en verzorgt **Sophie ter Schure** (The Lasses) hier en daar extra vocalen. Voor de opnames toog hij een paar keer naar Ierland, waar Quentin Cooper tevens de mix, master en productie voor zijn rekening nam.

Zijn aangenaam lichte stemgeluid kennen we van zijn zangpartijen bij Maalstroom, waar hij af en toe ook een eigen lied inbracht, zoals *Heaven And Hell* dat hij schreef naar aanleiding van het boek Hemel en Hel van de IJslandse schrijver Jon Kálmán Stefánsson. Die leverde ook nu weer inspiratie, voor *Thin Air*, een liedje over mensen die een moeilijke start hadden maar hun leven toch weer op de rails kregen. Cornelissen voelt zich ermee verbonden, al leidt hij zelf niet echt het bestaan dat sommigen zich voorstellen bij een singer-songwriter. Nee, getormenteerd is hij niet, in de opener *Boring Song* horen we hoe hij eigenlijk niet zoveel bijzonders meemaakte, nou ja hij heeft zijn broertje een keer net op tijd uit het ijs gekregen en als tiener was er wel een beetje pesten aan de orde, maar verder ontmoette hij gewoon een lief en trouwde later met een ander. Best saai, maar Cornelissen weet er een heel aardig verhaal van te maken, waar hij juist vol compassie zingt over iemand die wel met demonen kampt, in *Quiet Now*, opgedragen aan zijn beste vriend. Kleine vleugjes elektriek geven extra pit aan *Against The Wind* (over een zeemeermin en een gewone sterveling) en *Robbie* (een leuk ontspannen vertelsel over de net aangeschafte kat).

Uiteraard komt de bodhran ook nog tevoorschijn, in de twee instrumentalen en in *Don't Come Again*, een van de traditionals die het album een heel lekker folky gevoel meegeven. Een ander oudje is *Pretty Sarah-Oh*, een klein a capella pareltje dat samen met Sophie ter Schure gezongen wordt.

Over het geheel genomen is **Cyclesongs** diep geworteld in de Ierse folktraditie en dat kun je natuurlijk toeschrijven aan de Ierse muzikanten die meedoen, maar het zit hem ook in de verhalen. Verhalen vertellen zit in het bloed van de Ieren en fietsen in dat van de Nederlanders. Op een of andere manier zijn beide tradities samengekomen in het hoofd van **Job Cornelissen** en dat heeft geleid tot een stel heel fijne folky liedjes.

Mirjam Adriaans